

A-PBT-A-516/2012. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a S.D.L. kérelmező által (a továbbiakban: *Kérelmező*) az ABC Biztosító (a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2012. március 12. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy az ajánlás kézhezvételétől számított 60 napon belül fizessen meg a Kérelmező részére 74.832 Ft, azaz Hetvennégyezer-nyolcszázharminckettő forint kártérítést, valamint ezen összeg után 2011. augusztus 5. napjától a kifizetésig járó, a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti törvényes késedelmi kamatot.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a Kérelmet ezt meghaladóan elutasítja.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Psztv. rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekben túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2012. január 26. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval fennálló, casco biztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett tényállás szerint a Kérelmező 2009. december 17. napi kockázatviselési kezdettel xxx kötvényszám alatt casco biztosítási szerződést kötött a Pénzügyi Szolgáltatóval az xxx forgalmi rendszámú Kia Pregio típusú gépjárműre, mely szerződés alapján a biztosítási szolgáltatásra az xxx Zrt. mint a gépjármű finanszírozója jogosult.

A gépjárművet 2011. március 11. napjáról 12. napjára virradóra ismeretlen tettes eltulajdonította. A Kérelmező az xxx Rendőrkapitányságon a lopás észlelését követően azonnal feljelentést tett, majd kárát 2011. március 16. napján bejelentette a Pénzügyi Szolgáltató felé, aki a kárigényt xxx kárszám alatt vette nyilvántartásba. A Pénzügyi Szolgáltató 2011. március 17-én az ún. „Dokumentum-összesítő” megnevezésű nyomtatványon tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy a kárigény rendezéséhez a rendőrségi határozatra, a forgalomból való kivonásról szóló igazolásra, szervizkönyvre, illetve a finanszírozó nyilatkozatára van szükség. A Kérelmező a gépjárművet 2011. március 18. napján a forgalomból ideiglenesen kivonatta, az ezt igazoló forgalmi engedélyt 2011. március 18. napján a Pénzügyi Szolgáltatónak bemutatta. Az xxx Zrt. a kárrendezéshez szükséges meghatalmazást 2011. március 21. napján kibocsátotta. A nyomozás felfüggesztéséről szóló rendőrségi határozatot a Kérelmező 2011. május 16. napján nyújtotta be a Pénzügyi Szolgáltatóhoz. A Pénzügyi Szolgáltató ezt követően érdemi kárrendezési intézkedést nem tett, a Kérelmező 2011. július 21. napján tett panaszbejelentésére válaszul 2011. július 22. napján kelt levelében arról tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy a forgalmi engedély másolata nem elegendő a kárügy lezárásához, és kérte, hogy a Kérelmező „átmenetileg kivonva” címszóval vonja ki a gépjárművet a forgalomból.

A Kérelmező panasszal élt, melyre válaszul a Pénzügyi Szolgáltató 2011. július 25. napján kelt levelében közölte, hogy az üzembentartónak és a lízingscégnak kell intézkednie a forgalomból történő végleges kivonás érdekében.

A Kérelmező 2011. augusztus 2. napján becsatolta a biztosítóhoz a forgalmi engedély másolatát, melyen a „Lopás miatt átmeneti időszakra forgalomból kivonva” bejegyzés szerepel, melynek alapján a Pénzügyi Szolgáltató 591.994 Ft szolgáltatást fizetett meg az xxx Zrt. részére 2011. augusztus 4. napján.

A Kérelmező ezt követően a MABISZ-hoz írt panaszában kifogásolta, hogy a Pénzügyi Szolgáltató nem tájékoztatta őt arról, hogy az általa becsatolt forgalmi engedély-másolat nem elegendő a kárrendezéshez, erre csak kifejezett érdeklődésére, két hónap elteltével hívták fel a figyelmét. Előadta, hogy a késedelmes ügyintézés következtében a CHF/HUF árfolyam jelentősen emelkedett, ezért a 2011. augusztusi teljesítés folytán őt ezen késedelmes ügyintézéssel összefüggésben jelentős, árfolyamvesztésben megtestesülő kár érte.

A Pénzügyi Szolgáltató 2011. augusztus 18. napján kelt levelében előadta, hogy az utolsó kárrendezéshez szükséges dokumentum, az átmeneti kivonást igazoló forgalmi engedély-másolat 2011. augusztus 2. napján érkezett be a biztosítóhoz, ezt követően a rendelkezésükre álló 15 napon belül, 2011. augusztus 3. napján intézkedtek a szolgáltatás utalása iránt. A Kérelmező kárigényére utalva kifejtette, hogy a hitelszerződésnek a biztosító nem alanya, és a casco-szolgáltatás az ezzel kapcsolatos költségekre, így az árfolyamvesztésre nem terjed ki.

A Kérelmező 2011. november 10. napján újabb panaszt nyújtott be a Pénzügyi Szolgáltatóhoz, tartalmilag megismételve korábbi kárigényét az árfolyamvesztés kapcsán, illetve kifogásolta a gépjármű káridőponti értékének megállapítását is.

A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező panaszát 2011. november 11. napján kelt levelével elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy a káridőponti értéket az Eurotax katalógus alapján állapította meg, illetve megismételte korábbi álláspontját az árfolyamvesztés kapcsán.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa elszenvedett árfolyamvesztés megfizetésére, illetve a kifizetett szolgáltatás összegének felülvizsgálatára.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a panaszt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása során jogszerűen járt el. Hivatkozott a különös szerződési feltételek (xxx) 2. fejezetére, és a Legfelsőbb Bíróság eseti döntésére, mely szerint nem háríthatók át a károkozóra a hitelszerződéssel kapcsolatos költségek, így például a lezárási díj, vagy az árfolyam-különbözet. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a biztosítási jogviszony és a hiteljogviszony egymástól különálló, független jogviszony.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

Az ügyben 2012. március 12. napján tartott meghallgatáson a Kérelmező előadta, hogy a gépjárművet a biztosító 600.000 Ft-ra értékelte, míg egy azonos korú, felszereltségű és futásteljesítményű autó forgalmi értéke 1.000.000 Ft és 1.200.000 Ft között van. Erre vonatkozóan az internetről lekért és kinyomtatott hirdetések csatolt be az eljáró tanács részére. A biztosító késedelméből fakadó árfolyamvesztés megközelítőleg 120.000 Ft – 130.000 Ft összegben jelölte meg. Mindezen felül Kérelmét módosítva előadta, hogy a késedelemről fakadóan további két havi törlesztőrészletet is meg kellett fizetnie a finanszírozó felé, melynek összege 73.020 Ft, ezt is kárként kívánja a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben érvényesíteni.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője a válasziratában foglaltakon túl hivatkozott arra is, hogy a Psztv. 78. §-ában foglaltak szerint a Pénzügyi Békéltető Testületnek az árfolyamkülönbség vizsgálata tekintetében nincs hatásköre döntést hozni.

Előadta, hogy a Feltételek 8. fejezet VII. pontja tartalmazza, hogy a gépjármű forgalmi engedélyét le kell adni a hatóság vagy a biztosító felé. A 7. fejezet tartalmazza, hogy a jogalap és összegszerűség elbírálásához szükséges okiratokat az ügyfélnek kell csatolnia a biztosító felé. A szükséges iratok körét a „Dokumentum-összesítő” elnevezésű nyomtatvány tartalmazza, amely átadásra került a Kérelmező részére.

A gépjármű törzskönyvét természetesen nem a biztosító felé kell leadnia; e körben nem is volt vita a felek között. Az ügyfélnek azt a tényt kell bizonyítania, hogy a gépjárművet senki, semmilyen módon nem használhatja a jövőben. A Kérelmező által benyújtott forgalmi engedély határozott időtartamban határozta meg a kivonás időtartamát, amely a Pénzügyi Szolgáltató álláspontja szerint nem felel meg ezen feltételeknek.

A Kérelmező Kérése az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

A Pénzügyi Szolgáltató hatásköri kifogására tekintettel az eljáró tanácsnak először abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület hatásköre kiterjed-e a Kérelemben megjelölt fogyasztói jogvitára.

A Psztv. 78. § (1) bekezdése értelmében a Pénzügyi Békéltető Testület hatáskörébe és illetékességébe tartozik a fogyasztó és a 4. §-ban meghatározott szervezet vagy személy között – a nyújtott szolgáltatással

kapcsolatban – létrejött szerződés megkötésével és teljesítésével kapcsolatos vitás ügy (a továbbiakban: pénzügyi fogyasztói jogvita) bírósági eljáráson kívüli rendezése.

A Kérelmező Kérelmében egyfelől a felek között létrejött casco-biztosítási szerződés alapján járó biztosítási szolgáltatás összecszerűségét kifogásolta, másrészt azt, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a biztosítási szolgáltatást a szerződési feltételekben meghatározott teljesítési határidőhöz képest késedelmesen teljesítette, melynek folytán a késedellel okozati összefüggésben őt – árfolyam-különbözetben megtestesülő – kár érte. Az eljáró tanács megítélése szerint mind a biztosítási szolgáltatás szerződési feltételekben lefektetett módszer alapján történő kiszámításával kapcsolatos kérelem, mind a szerződés megszegéséből – késedelmes teljesítéséből – eredő, szerződésszegéssel okozott kár megtérítése iránt előterjesztett kérelem a szerződés teljesítésével kapcsolatos vitás ügy, ezért hatáskörét megállapította, és a Kérelem megalapozottságát érdemben vizsgálta.

A Kérelmező elsődlegesen vitatta, hogy a Pénzügyi Szolgáltató által megállapított biztosítási szolgáltatás a szerződési feltételeknek megfelelően került kiszámításra.

A Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között 2009. december 17. napi kockázatviselési kezdettel, xxx kötvényszám alatt casco biztosítási szerződés jött létre az xxx forgalmi rendszámú Kia Pregio típusú gépjárműre vonatkozóan.

A Kérelmező a biztosítás általános szerződési feltételeinek átvételét aláírásával elismerte, ezért a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján a Gépjármű-biztosítási feltételeket, köztük az Általános Vagyonbiztosítási Feltételeket (ÁVF) és a Járművek casco biztosításának különös feltételeit (xxx) *(a továbbiakban: Feltételek)* a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették.

A Feltételek 2. fejezet I.3. pontja értelmében teljes lopáskár esetén a biztosító a káridőponti forgalmi értéket téríti meg, amely nem lehet magasabb az aktuális magyarországi Eurotax árkatalógus által azonos típusú, korú és felszereltségű használt gépjárműre megállapított – korrekciókkal módosított – árnál. Annak megítélése, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a kárrendezési eljárás során az Eurotax katalógusban foglalt árjegyzések és értékelési elvek alapján állapította-e meg az ellopott gépjármű forgalmi értékét, műszaki szakkérdés, melynek elbírálása nem tartozik a Pénzügyi Békéltető Testület kompetenciájába; az szakértői bizonyítást igényel.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljárásának célja elsődlegesen egyezség létrehozása, illetve ennek eredménytelensége esetén döntéshozatal a fogyasztói jogok egyszerű, gyors, hatékony és költségkímélő érvényesítése érdekében. Az eljárás ezen jellegéből következik, hogy a gyakran hosszadalmas és költséges szakértői bizonyítás lefolytatására a pénzügyi békéltető eljárás keretében nincs lehetőség, ezért az eljáró tanács a Kérelem ezen része tekintetében érdemi döntést nem tudott hozni. A Kérelmező természetesen nincs elzárva attól, hogy ezen igényét a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben bíróság előtt érvényesítse, ahol a jogvita elbírálásához szükséges szakértői bizonyítás szabályozott keretek között lefolytatható.

A Kérelmező igénye ezen túlmenően a Pénzügyi Szolgáltató késedelmes teljesítéséből eredő kára megtérítésére irányult, melynek körében egyrészt két havi törlesztő részlet – összesen 73.020,- Ft – megfizetésére kérte kötelezni a szolgáltatót, tekintettel arra, hogy a késedelmes teljesítés folytán két hónapig, annak ellenére kellett fizetnie a törlesztő részleteket, hogy a gépjárművet ellopták, tehát azt ténylegesen használni már nem tudta.

Az eljáró tanács rámutat, hogy ez az igény először a Kérelmező által a 2012. március 12. napján tartott meghallgatáson becsatolt beadványban szerepel, azaz az előterjesztett kérelmet nem előzte meg a Pénzügyi Szolgáltatónál ezen igényre vonatkozóan benyújtott panasz. A Psztv. 83. § (1) bekezdése értelmében az eljárás megindításának feltétele, hogy a fogyasztó a szolgáltatónál közvetlenül megkísérelje a vitás ügy rendezését, így az eljáró tanács a Kérelem ezen módosításáról a Psztv. 83. § (1) bekezdése és a 93. § (1) bekezdése alapján nem határozhatott. Az eljáró tanács ugyanakkor megjegyzi, hogy a Kérelmező által hivatkozott két törlesztő részlet befizetésével a Kérelmező tőke- és kamattartozása csökkent, így a Kérelmező finanszírozási szerződés lezárásakor fennálló tartozása ennyivel valójában kevesebb volt. A Kérelmezőnél kárként legfeljebb a két havi részletre eső árfolyamveszteség jelentkezhet, amelynek elbírálására viszont a már említett okok miatt nem volt lehetőség.

A Kérelmező másrészt a Pénzügyi Szolgáltató késedelmes teljesítéséből eredő, árfolyam-különbözetben megnyilvánuló kárának megtérítését is kérte. A Pénzügyi Szolgáltató e körben arra hivatkozott, hogy 2011. március 17. napján a „Dokumentum összesítő” megnevezésű nyomtatványon tájékoztatta a Kérelmezőt arról, hogy az érvénytelenített forgalmi engedély és törzskönyv becsatolása szükséges a kárkifizetéshez. Ezen kívül hivatkozott a Feltételek 8. fejezet (kockázatkizárás) VII. pontjában foglaltakra, mely szerint „lopáskár esetén nem téríti a biztosító a kárt, ha a biztosított a gépjármű eredeti forgalmi engedélyét és törzskönyvét [...] nem adja át a hatóságnak (rendőrség, okmányiroda) vagy a biztosítónak”.

Az eljáró tanács a Pénzügyi Szolgáltató elsődleges hivatkozásával kapcsolatban rámutat, hogy a Feltételekben nem található arra vonatkozó kötelezettség, hogy a biztosított köteles a gépjármű forgalomból történő átmeneti vagy végleges kivonását igazoló forgalmi engedélyt becsatolni a biztosítási szolgáltatás teljesítéséhez. A Legfelsőbb Bíróság a BH 1994.267 számú eseti döntésében kifejtette, hogy casco biztosítási szerződés esetén a biztosító csak olyan okiratok csatolását követelheti meg a biztosítottól, amelyeket a biztosítási szerződésben felsorolt. Ennek alapján – külön kikötés nélkül – nem követelheti meg a rendőrhatalóságnak a balesetet szenvedett gépkocsi forgalomból történő kivonására vonatkozó határozata csatolását. A Legfelsőbb Bíróság nevezett határozatában kimondta továbbá, hogy ha a káresemény bekövetkeztenek igazolásához a biztosító olyan okirat csatolását, amely a szerződésből nem következik, késve kezdeményezi, a kamatfizetési kötelezettségének kezdő időpontja a káresemény bekövetkezéséhez igazodik.

Mivel a Feltételekben a forgalomból történő átmeneti vagy végleges kivonást igazoló forgalmi engedély becsatolására vonatkozó előírás nem szerepel, azt a Pénzügyi Szolgáltató a káresemény bekövetkeztét követően utólag, egyoldalúan nem követelhetette volna jogszerűen a Kérelmezőtől.

Az eljáró tanács megjegyzi, hogy a „Dokumentum összesítőn” szereplő tájékoztatás a „Forgalomból való kivonásról igazolás” és az „érvénytelenített forgalmi engedély” kifejezéseket tartalmazza. Arra vonatkozóan, hogy a forgalomból történő kivonásnak ideiglenes, átmeneti vagy éppen végleges jelleggel kell megtörténnie, nincs utalás, így a Kérelmező, a szavak általánosan elfogadott jelentése alapján alappal hihette azt, hogy a forgalomból történő ideiglenes kivonással, és a gépjárműadót beszedő hatóság felé történő bejelentéssel ezen előírást teljesítette. Erre is tekintettel legkésőbb a Kérelmező által 2011. március 18. napján – a Pénzügyi Szolgáltató 2011. március 17. napján kelt felhívására – becsatolt ideiglenes kivonást igazoló forgalmi engedély kézhezvételekor a szolgáltatónak a Ptk. 277. § (4) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettsége keretében tájékoztatnia kellett volna a Kérelmezőt, hogy nem erre az okiratra van szükség a szolgáltatás teljesítéséhez. Erre azonban nem került sor, a Pénzügyi Szolgáltató csak a Kérelmező 2011. július 21. napján kelt panasza nyomán nyújtott tájékoztatást arról, hogy a becsatolt forgalmi engedélyt nem tartja megfelelőnek.

A Feltételek 8. fejezet VII. pontjában rögzített előírást a Ptk. 207. § alapján a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értelmezve megállapítható, hogy a Kérelmező eleget tett ezen előírásnak is, hiszen a forgalmi engedélyt a hatóság részére átadta, abba a forgalomból történő ideiglenes kivonás tényét bejegyezték. A biztosítónak nyilvánvalóan jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy az eltulajdonított gépjárművet ne lehessen a jövőben jogszerűen, saját érvényes dokumentumaival tovább használni. Ezt azonban egyrészt a szerződési feltételekben egyértelműen rögzíteni kellett volna, másrészt ezen cél elérésére a forgalomból történő ideiglenes kivonás is alkalmas volt, mivel a káresemény időpontjában hatályos 35/2000 (XI.30.) BM rendelet 87. § (5) bekezdése értelmében a forgalomból ideiglenesen kivont járművel a kivonás időtartama alatt a közúti forgalomban nem lehet részt venni. A Pénzügyi Szolgáltatónak természetesen lehetősége lett volna arra, hogy a Kérelmezőtől együttműködési kötelezettsége keretében akár utóbb is kérje a gépjármű forgalomból történő átmeneti kivonását, ennek elmaradására hivatkozva azonban a kifizetést jogszerűen nem tagadhatta volna meg.

Míndezek alapján megállapítható, hogy a Pénzügyi Szolgáltatónak az utolsó kárrendezéshez szükséges irat, a nyomozást felfüggesztő határozat 2011. május 16-i beérkezését követő 15 napon belül kellett volna teljesítenie a szolgáltatást, így 2011. május 31-ét követően a teljesítéssel késedelembe esett. A Ptk. 301. § (5) bekezdése értelmében a jogosult a kötelezett késedelme esetén követelheti a késedelmi kamatot meghaladó kárát. A Ptk. 318. § (1) bekezdése szerint a szerződésszegésért való felelősségre, valamint a kártérítés mértékére a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályait kell alkalmazni. A kártérítés funkciója a teljes reparáció, azaz a kárért felelős személynek olyan helyzetet kell teremtenie, mintha a károkozás be sem következett volna.

Amennyiben a Pénzügyi Szolgáltató 2011. május 31. napján teljesíti a biztosítási szolgáltatást az arra jogosult finanszírozó, azaz az xxx Zrt. részére, akkor a Kérelmező által kötött hitelszerződés feltételei szerint az 591.994,- Ft összegű biztosítási szolgáltatást a finanszírozó az általa az interneten is publikált irányadó eladási árfolyam szerint 221,82 Ft árfolyamon váltotta volna át svájci frankra, és az így kapott 2668,80 CHF összeggel csökkent volna a Kérelmező svájci frankban nyilvántartott tartozása. A Pénzügyi Szolgáltató késedelme folytán a szolgáltatás tényleges utalása azonban csak 2011. augusztus 4. napján történt meg, ekkor a CHF eladási árfolyama 249,86 Ft volt. Ugyanazon forintban utalt biztosítási szolgáltatás az árfolyam emelkedése folytán kisebb CHF összeggel csökkentette a Kérelmező tartozását, mely a Kérelmezőnél olyan kárként jelentkezik, amely nyilvánvalóan a szolgáltató késedelemével áll okozati összefüggésben. A két összeg közötti különbözet $2668,80 \text{ CHF} \times 249,86 = 666.826 \text{ Ft} - 591.994 \text{ Ft} = 74.832 \text{ Ft}$, melynek megfizetésére hívta fel az eljáró tanács a Pénzügyi Szolgáltatót. Az átutalás átfutási idejéből és az összeg finanszírozó általi jóváírásának esetleges késedeleméből eredő árfolyam-különbözet

mint kár azonban nem áll okozati összefüggésben a Pénzügyi Szolgáltató késedelmével, ezért ennek kockázatát a Kérelmezőnek kell viselnie.

A Pénzügyi Szolgáltató e körben hivatkozott arra is, hogy a Legfelsőbb Bíróság 2001.120 számú eseti döntésében kimondta, hogy nem hárítható át a károkozóra az abból eredő költség, hogy a károsult a gépjárművet hitelre vásárolta, így nem érvényesíthető a károkozóval szemben az ügyleti kamat, vagy – a Pénzügyi Szolgáltató álláspontja szerint – a devizahitelek kapcsán felmerülő árfolyam-különbözet. Nem hagyható azonban figyelmen kívül, hogy a hivatkozott eseti döntés kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés alapján érvényesített kárigénnyel volt kapcsolatos, ahol a bíróságnak abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a károsult által a károkozás időpontjáig eltelt futamidőre kifizetett tőkét és ügyleti kamatot, vagy a gépjármű forgalmi értékét kell-e kárnak tekinteni. Az eljáró tanács megítélése szerint egyébként azokban az esetekben, amikor a károkozás egyben a gépjármű, mint fedezet megszűnését, és a deviza alapú kölcsönszerződés felmondását vonja maga után, nem lehet a károkozóra automatikusan kárként áthárítani a deviza alapú kölcsönszerződés megszűnése kapcsán adott időpontban felmerülő árfolyam-különbözetet. Nem lehet ugyanis megállapítani, hogy a teljes futamidő zavartalan lefolyása esetén fizetendő összeg a folyamatos árfolyamváltozások miatt hogyan alakult volna, és ehhez képest nem mutatható ki, hogy az egyösszegben esedékessé vált tartozásra számolt árfolyam-különbözet több vagy kevesebb, mint amennyit a káresemény elmaradása esetén kellett volna a károsultnak fizetnie.

Jelen esetben azonban a kölcsönszerződés megszűnése és a károkozás nem áll egymással okozati összefüggésben, a kölcsönszerződés már korábban megszűnt a gépjármű eltulajdonítása következtében, és a Kérelmező tartozása egyösszegben esedékessé vált. A károkozó magatartás az így kialakult helyzetben valósult meg, mégpedig szerződésszegéssel, azaz késedelemmel. A károkozónak a károsult vagyonaiban bekövetkezett csökkenést kell megtérítenie. Nem vitás, hogy a Kérelmező tartozása a Pénzügyi Szolgáltató szerződés szerű teljesítése esetén kevesebb lett volna, mint a tényleges teljesítés időpontjában, ezért megállapítható, hogy a károkozás a Kérelmező vagyonaiban tényleges csökkenést okozott, és ezt a kárt a kártérítés reparációs funkciójából következően a Pénzügyi Szolgáltatónak meg kell térítenie.

Az eljárás tárgyát képező esetben tehát nem a gépjármű megvásárlásához igénybe vett finanszírozási konstrukcióhoz kapcsolódó ügyleti kamat megtérítéséről, hanem a Pénzügyi Szolgáltató szerződésszegő magatartásából fakadó kár reparációjáról van szó.

Erre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa ajánlásában a rendelkező részben meghatározott összeg megfizetésére hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót.

A biztosítási összeg után a késedelembe esés napjától a kifizetésig terjedő időre járó késedelmi kamatot a késedelmi kamat minimum kárátalány-funkciójára tekintettel – mivel a késedelemmel okozott kár meghaladja a kamat összegét – az eljáró tanács nem ítélte meg, a kártérítési összeg után azonban a Ptk. 360. § (1) bekezdése és a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján kamat megfizetésére hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót. A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott szervezet vagy személy az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2012. március 20.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja